

Vissmagākās vides problēmas bieži vien ir tās, ko nevar ieraudzīt. Viena no tādām ir pamestie zvejas tīkli okeānos un jūras - ikdienā tos neredz un tāpēc var šķist, ka problēma “nogrimusi”.

Šie tīkli pasaules ūdeņos dreifē mēnešiem vai pat gadiem, savā ceļā žņaudzot un nogalinot vaļus un bruņurupučus, putnus un jūras zīdītājus.

Saskaņā ar ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) un ANO Vides programmas (UNEP) kopīgo ziņojumu šī problēma kļūst aizvien aktuālāka, jo pieaug zvejas apjomi un zvejas tīkli tiek ražoti no materiāliem, kas nesadalās dabīgā ceļā.

Minētajā ziņojumā aplēsts, ka pamesti zvejas tīkli veido vienu desmito daļu (640'000 tonnas) no okeānā esošajiem atkritumiem.

Ņemot vērā “Elis” darbībā ievēroto ilgtspējas politiku un atbildību pret vidi, mēs sadarbojamies ar piegādātāju, kas visus standarta paklājus izgatavo no 100% ECONYL® reģenerētā polimērkrāsotā neilona.

Izmantotie neilona materiāli, piemēram, zvejas tīkli, tiek apstrādāti un tad tiek presēti, lai veidotu “jaunas” neilona dzijas, no kā pēc tam top paklāja audums. Tas samazina uz atkritumu poligoniem nosūtāmo vai okeānos izgāzto materiālu daudzumu. Viena no īpašajām šķiedrām, ko izmanto paklāju ražošanā un kas tiek ražota šādā veidā, ir ECONYL®.

REKOMERCIALIZĀCIJA

VISPASAULES NEILONA
6 ATKRITUMU GLĀBŠANA

TRANSFORMĀCIJA
NEILONA 6 DZIJĀ

ECONYL®
DEPOLIMERIZĀCIJAS RŪPNĪCA

Kampaņa pret plastmasas salmiņiem

Kad 2015. gadā pasauli pāršalca ziņa par bruņurupuci, kuram nāsī iesprūdis plastmasas salmiņš, tas cilvēkus visā pasaulē pamudināja sākt meklēt plastmasas salmiņus.

Visā pasaulē tiek noteikti dažādi aizliegumi attiecībā uz plastmasas salmiņu lietošanu. Lai gan izveidotā kustība pret plastmasas salmiņu lietošanu ir apsveicama un spēlē nozīmīgu lomu sabiedrības attieksmes un uzvedības maiņā, tomēr pieaug bažas, ka šī kustība var veicināt pašapmierinātību.

Prognozes, kas gūtas, piecus gadus tīrot pludmali ASV piekrastēs, liecina, ka pasaules piekrastēs ir līdz 8,3 miljardiem salmiņu un, lai arī tas šķiet daudz, tas veido vien aptuveni 0,03 % no visas okeānā esošās plastmasas.

Tas raisa jautājumu: no kurienes nāk visa pārējā plastmasa?

Austrālijas zinātnieki uzskata, ka viens no lielākajiem draudiem jūras dzīvotnei un būtiskākais plastmasas atkritumu avots ir zvejas aprīkojums - zvejas tīkli, vadi un bojas.

Saskaņā ar nesēnāku pētījumu vismaz 46 % no atkritumiem, kas atrasti Klusā okeāna atkritumu "salā" – galvenajā plastmasas uzkrāšanās zonā starp Kaliforniju un Havaju salām – rodas no okeānā izmestiem zvejas tīkliem.

